

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוט דרום

בפני השופטים : אל"ם   נועה   זומר - אב"ד
 רס"ן   ניר   אהרונר - שופט
 רס"ן   אפרת   גרסי - שופטת

בעניין : התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סרן ויקטוריה חואס)

נגד

הנאשם : ח/XXX סמ"ר ב' ר' (ע"י ב"כ, עו"ד שי לוי)

הכרעת - דין

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירות הבאות, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים :

1. סחר בנשק לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. מסירת ידיעה סודית, לפי סעיף 113א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. שימוש בסם מסוכן, לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
4. התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ניתנה היום, 03/08/2016, כ"ח תמוז תשע"ו, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)
 שופטת

(-)
 אב"ד

(-)
 שופט

גזר - דין

הנאשם, רב"ט ב' ר', הורשע לפי הודאתו בעבירות של סחר בנשק, מסירת ידיעה סודית, שימוש בסם מסוכן והתנהגות שאינה הולמת.

כעולה מכתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים, ביום 12.07.2015 פנה אל הנאשם האזרח ודים בן מויסיי חודטוב **(להלן: ודים)**, וביקש כי ישיג עבורו שני אקדחים. השניים החלו להידבר בעניין זה, ובהמשך, העביר ודים לנאשם סכום כסף, לצורך הרכישה. בסמוך לאחר מכן, פנה הנאשם לאזרח איאד בן האני אבו קישק **(להלן: איאד)**, וביקש לרכוש ממנו, עבור ודים, שני אקדחים. לאחר מספר שיחות בעניין זה, סיכמו השניים כי הנאשם ישלם עבור כל אחד מהאקדחים ₪14,000. הנאשם, מצדו, סיכם עם ודים כי יעביר לידיו ₪33,500 עבור האקדחים.

ביום 30.7.2015 נפגש הנאשם עם ודים, וקיבל ממנו את הסכום האמור. מיד לאחר מכן, נסע הנאשם לכפר עזון, דרך מחסום אליהו, שם רכש מאיאד שני אקדחים חצי אוטומטיים מסוג "גלוק" 7.65 מ"מ, בנוסף לשתי מחסניות ריקות וחוטרי לניקוי. הנאשם החביא את האקדחים בחלק הקדמי של הרכב בו נהג, מתחת למוט ההילוכים, ועדכן את ודים כי רכש עבורו את האקדחים. זמן קצר לאחר מכן, בדרכו חזרה מעזון לחדרה, נעצר ע"י משטרת ישראל, כאשר ברכבו האקדחים וסכום של ₪5,000.

עוד קודם לכן, בסמוך ליום 13.7.2015, שוחח טלפונית הנאשם, ששירת באותה עת כנהג בט"ש בשירות מילואים בתנאי קבע, עם האזרח סלמאן בן עטיה אבן ג'ריביע **(להלן: סלמאן)**. השניים סיכמו כי הנאשם יעביר לסלמאן ידיעות סודיות על כוחות צה"ל הנמצאים בסמוך לגדר הגבול עם מצרים ובגזרת חטמ"ר שגיא, ובכלל זה ידיעות על מיקומי מארבים, פעילות הכוחות בגזרה ותנועתם, אמצעי התצפית המצויים בגזרה, ותוואי השטח של הגזרה – בתמורה לתשלום של ₪50,000. לצורך כך, הצטייד הנאשם במכשיר סלולארי נוסף, שאינו ניתן לאיתור לפי בעלים. גם סלמאן הודיע לנאשם כי הצטייד בכרטיס sim נוסף לטלפון שברשותו. בהמשך לאמור, החל מיום 16.07.2015 ועד יום 27.07.2015, מסר הנאשם ידיעות סודיות רבות ומגוונות, בעשרות הזדמנויות, לסלמאן ולאדם נוסף, שזהותו אינה ידועה. ידיעות אלה כללו מיקום בזמן אמת של כוחות צה"ל בגבול ישראל-מצרים, ונגעו גם לפעילות צה"ל בגבול, אמצעים בגבול, מידע על אודות תנועות שאותרו בגבול ופעולות שננקטו בעניין זה.

הידיעות הועברו ע"י סלמאן לאחרים מיד עם קבלתן. מוסכם, כי נמסרו ע"י הנאשם וסלמאן לצורך קידום עבירות של ייבוא סמים, שלא הבשילו. ברוב המקרים, היה זה סלמאן שיזם את הפניה לנאשם. עוד מוסכם, כי לנאשם לא הייתה מטרה לפגוע בביטחון המדינה, הגם שהיה מודע לאפשרות כי עלול להיגרם נזק במישור זה כתוצאה ממסירת המידע. בפועל, לאור מעצרו, לא קיבל מסלמאן את התמורה שהובטחה לו.

עוד הורשע הנאשם בעבירה של שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, בסמוך ליום 30.07.2015.

החקירה נגד הנאשם נפתחה בעקבות קבלת מידע מודיעיני שהחשיד אותו בעבירות בנשק. בחקירתו, שמר על זכות השתיקה.

הנאשם שירת בצה"ל, בשירות חובה וחובה בתנאי קבע, החל מחודש יולי 2011 ועד אוקטובר 2014. ביום 01.07.2015 גויס כנהג בט"ש, לשירות מילואים בתנאי קבע. הוא מסייע לאמו החולה בפרנסתה. בדברו האחרון, הביע חרטה על המעשים ועל הפגיעה באמו. הוא הדגיש, כי לא התכוון לפגוע בביטחון המדינה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, הנסמך בעיקרו על עקרון אחידות הענישה. כך, בפרשת הסחר באקדחים, נגזרו על ודים חודטוב, מזמין הרכישה, 10 חודשי מאסר בפועל; ועל איאד אבו קישק, המוכר, נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, בין היתר בשים לב לעברו הפלילי בעבירות דומות (ת"פ (מחוזי מרכז) 39998-08-15 **מדינת ישראל נ' קישק וחודטוב** (27.10.2016)). על סלמאן אבן ג'ריביע, מי שקיבל מן הנאשם את הידיעות הסודיות והעבירן לאחרים, נגזרו 28 חודשי מאסר בפועל (תפ"ח (מחוזי מרכז) 40754-08-15 **מדינת ישראל נ' אבן ג'ריביע** (21.3.2016)).

הצדדים הדגישו שניהם את החיסכון בזמן שיפוטי, ואת היעדרה של כוונה לפגוע בביטחון המדינה.

דיון והכרעה

הנאשם מעל מעילה קשה באמון שניתן בו, כאיש מילואים המשרת בתנאי קבע כנהג בט"ש, ומסר ידיעות רבות ומגוונות, בעשרות הזדמנויות, לסלמאן ולאדם נוסף. הידיעות – בין היתר בדבר מיקומם, בזמן אמת, של כוחות צה"ל בגבול ישראל-מצרים, וכן בדבר אופן הפעולה של הכוחות והאמצעים העומדים לרשותם – הועברו מיד לאחרים. אף אם הכיר את סלמאן משירותם הסדיר המשותף (כעולה מגזר דינו של סלמאן, ומטיעוני הסניגור), איבד למעשה הנאשם שליטה על קורותיו של המידע,

מיד כשנמסר. לא לחינם, קובעת חוות הדעת ת/3 כי היה במעשים כדי לפגוע בביטחון המדינה, וכי סיכון זה עודנו נשקף גם במועד עריכתה של חוות הדעת (אוקטובר 2015).

בנסיבות אלה, כבר פסק בית הדין הצבאי לערעורים כי "לנוכח חשיבותם של ערכי השמירה על ביטחון המדינה ושמירה על חיי אדם, ולנוכח הנזק הגבוה שנגרם, בדרך כלל, בעקבות מעשים מסוג זה שבהם הורשע המשיב, נהוגה "מדיניות ענישה" מחמירה", הנמדדת בשנות מאסר (ע/73,74/11) **רס"ר והיב סלמאן נ' התצ"ר וערעור שכנגד**, בסעיף 28 לפסק הדין (2012)). אף אם אין המדובר במטרה עוינת שבגינה נמסר המידע, אלא בקידומו של קשר פלילי לייבוא סמים, שלא הבשיל לבסוף – הרי אין בכך כדי להפחית מחומרת הדברים.

גם בחלקו הפעיל של הנאשם בעסקה לרכישת האקדחים אין להקל ראש – בסיכום פרטי העסקה עם הרוכש (ודים) והמוכר (איאד); בנטילת התמורה הכספית מן הרוכש; ובביצוע העסקה עצמה מול המוכר, איאד, תוך קבלת האקדחים והסלקתם ברכבו. אילולא נעצר, בדרכו אל הרוכש – היו האקדחים "עלולים להתגלגל לידיהם של גורמים עברייניים ואף להגיע למפגעים חבלניים, ובסופו של דבר להביא לנזקים ולפגיעות בנפש שאת היקפם קשה לאמוד" (ע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמאיל**, בעסיף 12 לפסק הדין (6.9.2016)). אף בסוג זה של עבירות, המגמה היא של החמרה בענישה (ע"פ 2255/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (4.12.2011)). זאת, גם אם בסופו של דבר לא התממש הסיכון הגלום בעבירות, והנשק הגיע לידי רשויות החוק (ראו, למשל, ע"פ 2422/14 **עלי ח'דר נ' מדינת ישראל** (21.21.2014)).

בקביעת עונשו של הנאשם, עם זאת, יש ליתן את הדעת לעובדה המוסכמת, לפיה במסירת הידיעות לא התכוון לפגוע בביטחון המדינה. אילו היה הרקע לעבירה אידיאולוגי, היה מקבל שיקול ההרתעה דגש רב במיוחד, על מנת שהעונש "יילקח בעתיד בחשבון על-ידי הנאשם ועל ידי נאשמים אחרים בכוח, בטרם יחליטו לעסוק בפעילות עבריינית נגד בטחון המדינה" (ע"פ 3417/10 **מדינת ישראל נ' פלוני**, בסעיף 5 לפסק הדין (31.1.2011)). את היבטי החומרה הנובעים מניצול תפקידו הצבאי של הנאשם בעת העבירות משקף ההבדל העונש המוצע ע"י הצדדים, בינו לבין שותפו למעשים, סלמאן. הבדל זה שומר על פרופורציה סבירה בין המעורבים ועל עקרון אחידות הענישה (ראו ע/73,74/11 **סלמאן הנ"ל**, בסעיף 38 לפסק הדין (2011)). אחידות הענישה, כעקרון יסוד הנועד למנוע שרירות, מצדיקה גם ענישה דומה בעבירות הנשק, בין הנאשם לבין איאד, בשים לב להיעדרן של נסיבות חומרה בהקשר הצבאי.

הודאתו של הנאשם באשמה, תוך חיסכון בזמן שיפוטי, אף היא מזכה אותו בהטבה הניתנת לנאשמים הנוטלים אחריות למעשיהם, ומודים בביצועם (ע"פ 9919/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בסעיף 19 לפסק הדין (18.2.2010); ע/11/40 **רב"ט גל ימיני נ' התצ"ר**, בעמ' 5 ואילך לפסק הדין, והאסמכתאות שם (2011)).

רכיבי הענישה הנוספים המוצעים ע"י הצדדים גם הם עונים על אינטרס ההלימה, ועל התכלית המניעתית וההרתעתית. כך, במישור פסילת הרישיונות, בהינתן מסירת הידיעות לשם קידומן של עסקאות סמים, ולנוכח ההרשעה בשימוש חד פעמי בקנאביס (ראו, לעניין זה, ע/14/17,18 **סמל מחמד אבו זהרי נ' התצ"ר וערעור שכנגד**, בסעיפים 30-31 לפסק הדין, והאסמכתאות שם (2015)). כך גם במישור הקנס, שכן "בעבירות שהמניע העיקרי לביצוען הוא הרווח הכלכלי הצפוי, יש להטיל ענישה שתהפוך את העבירה לבלתי משתלמת ותרתיע עבריינים מסטייה מדרך הישר" (ע"פ 2186/13 **סאלח עקול נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 18/02/14], בסעיף 6 לפסק הדין (2014)).

נוכח האמור, עונה תמהיל הענישה על האיזון הראוי שבין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהייתה כרוכה בעריכת ההסדר, ומצוי במתחמי העונש ההולם לאירוע הסחר בנשק ולאירוע מסירת הידיעות, ולעונש הכולל הראוי בגינם (ראו, באופן כללי לגבי היחס שבין הסדרי טיעון לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, את ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013); ע"פ 3856/13 **שי גוני נ' מדינת ישראל** (3.2.2014); ע"פ 2524/15 **איוון שפרנוביץ נ' מדינת ישראל** (8.9.2016)).

לאור המקובץ, ראינו לכבד את הסדר הטיעון, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שבעים (70) חודשי מאסר בפועל, שמניינם החל מיום מעצרו, 30.07.2015.
2. שנים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, לבל יעבור עבירות בנשק, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, או כל עבירה לפי סימן ד לפרק ז לחוק העונשין, או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.
3. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש (3) שנים, לבל יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, או עבירה לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג - 2013.

4. קנס בסך עשרת אלפים (10,000) ₪. חמשת אלפים (5,000) ₪ ישולמו על דרך חילוט הסכום שנתפס בהחזקתו של הנאשם, עם מעצרו, לטובת קופת המדינה. הסכום הנוסף, בסך חמשת אלפים (5,000) ₪, ישולם עד יום 07.02.2017. אי תשלום הקנס יביא למאסרו של הנאשם למשך ששה (6) חודשים.
5. פסילת רנצ"א בפועל, למשך אחד עשר (11) חודשים, שמניינה החל מסיום הכליאה. על הנאשם להפקיד רישיונותיו בהתאם.
6. הנאשם יורד לדרגת טוראי.

על דעת הצדדים, יושב רכב מסוג שברולט קרוז מס' XXX לבעליו, או מי מטעמו, בכפוף להצגת ייפוי כוח מתאים.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

ניתן והודע היום, 09/11/2016, ח' חשוון תשע"ז, והודע בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)
שופטת

(-)
אב"ד

(-)
שופט

תאריך הדפסה: 09/11/2016

העתק נכון מן המקור
עו"ד יונתן רדה, סרן
ע. משפטי לנשיאת ביה"ד
נערך על ידי ט.א.